

T. LVCRETI CARI

turbine caelesti subito correptus et igni? 395
cur etiam loca sola petunt frustra que laborant?
an tum brachia consuescunt firmantque lacertos?
in terra que patris cur telum perpetiuntur
obtundi? cur ipse sinit neque parcat in hostis?
denique cur numquam caelo iacit undique puro 400
Iuppiter in terras fulmen sonitusque profundit?
an simul ac nubes successere, ipse in eas tum
descendit, prope ut hinc teli determinet ictus?
in mare qua porro mittit ratione? quid undas
arguit et liquidam molem camposque natantis? 405
praeterea si vult caveamus fulminis ictum,
cur dubitat facere ut possimus cernere missum?
si nec opinantis autem vult opprimere igni,
cur tonat ex illa parte, ut vitare queamus,
cur tenebras ante et fremitus et murmura concit? 410
et simul in multas partis qui credere possis
mittere? an hoc ausis numquam contendere factum,
ut fierent ictus uno sub tempore plures?
at saepe numero factum fierique necessest,
ut pluere in multis regionibus et cadere imbris, 415
fulmina sic uno fieri sub tempore multa.
postremo cur sancta deum delubra suasque
discutit infesto praeclaras fulmine sedis
et bene facta deum frangit simulacra suisque
demit imaginibus violento vulnere honorem? 420
altaque cur plerumque petit loca plurimaque eius
montibus in summis vestigia cernimus ignis?
Quod superest, facilest ex his cognoscere rebus,
presteras Grai quos ab re nominatarunt,
in mare qua missi veniant ratione superne. 425
nam fit ut interdum tamquam demissa columna